

ment, der selv i sin Ufuldendthed har faa Meget at betyde for Bygningskunstens Historie i Danmark, og har allerede anvendt sin Indflydelse for denne Ruins Uantastelighed.

Vi kunne altsaa forudsætte, at nu, da Afgjørelsen synes lagt i dens Hænder, vil det være i Samklang med den hele Forsamlings Anskuelse, naar vi fremdeles erklære, at disse store arbejds Levninger bære Vidnesbyrd om et Opvoing i Fædrelandets Kunstbefræbelse, som selv i sit Fald har Kræv paa Uerholdighed, og forøvrigt ligger vor Mening udtalt i Akademiets Erklæring, at denne Sag neppe under de nærværende Forhold bør finde sin Løsning.

Var der nemlig et tredje Alternativ imellem enten at lade Ruinen endnu henstaa eller at lade den nedbryde, saa vilde vi, naturligvis under visse Betingelser, give et saadant Fortrin.

Men til en værdig Afbenyttelse af det Tilstedeværende og Ufuldførte er der for nærværende Tid ingen Udfigt, og indtil en muligt indtrædende gunstigere Epoche anse vi det for det Rigtigste, at disse Overleveringer fra Fortiden, som indeholde en stadig Opfordring til mulig kunstnerisk Gjennemførelse, og som Fremtiden dog maasse endnu, saalænge Raadigheden ikke er aldeles afflaaren, en Gang paa en til Landets Kræfter svarende Maade vil kunne benytte paa en værdig Maade, hellere maatte ønskes igjen overleverede til en følgende Generation i den Stand, hvori vi have modtaget dem, end disponeres over, saalænge det ikke staaar til fri Raadighed at foretrække det Rigtigste.

Vi bestyrkes i denne Anskuelse ved en anden Betragtning, den nemlig, at de pekuniære Fordele, som Ruinens Nedbrydelse og Pladsens Ryddeliggjørelse til Salg, saaledes som vi tro at have erfaret, for nærværende Tid neppe lover noget væsentligt Udbytte, naar der tages Hensyn til den Indtægt, som Statskassen allerede nu indbringer i Løse af Pladsen, og de Udgifter, som Transaktionen iøvrigt vilde medføre.

Saaledes indstille vi Sagen til Akademiet.

Kjøbenhavn, den 15de Februar 1852.

Hetsch. Koch. Hornbech. Friis. Vindebyll.

Bilag 3.

„Vi Christian den Niende, etc.

Gjøre vitterligt: At da Vor Finansminister paa Statskassens Begne ved en paa stemplet Papir til Part 666 Nd. 64 §. udfærdiget Kjøbekontrakt af 2den Juli 1874 har til Statsraad Carl Frederik Tietgen, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, af Vor Residentskab Kjøbenhavn, afhændet den imellem Norgesgade og Store Kongensgade beliggende, under Nr. 185 og 259 i Staden Kjøbenhavns St. Annæ Ofter Kvarter matrikulerede Frederiks Kirkeplads, og da Kjøbesummen for Kirkepladsen, der udgjør 200,000 Kroner, skriver To Hundrede Tusinde Kroner, nu er bleven berigtiget ved at Kjøberen under Dags Dato for sammes Beløb har udfærdiget en 4 pCt. rentebærende Panteobligation til Statskassen med 1ste Prioritets Panteret i Eiendommen, saa følge og skjøde Vi herved til fornævnte Statsraad Carl Frederik Tietgen den ovenfor nævnte i det vedhæftede Maalebrev beskrevne Frederiks Kirkeplads med derpaa værende Bygninger og Materialier, og skal den saaledes afhændede Eiendom herefter tilhøre ham saaledes som den eiedes af Statskassen paa følgende Vilkaar og Betingelser:

§ 1.

Kjøberen er forpligtet til i passende Stil at fuldføre Kirken og (overensstemmende med hvad nedenfor anføres under § 4) bebygge den Del af Pladsen, der ikke behøves til det nødvendige Gadeanlæg eller maa betragtes som Kirkens naturlige Tilliggende. Indtil Kirken er fuldført, maa dens Grund, saaledes som denne efter nærmere Overenskomst med Finansministeriet bliver at bestemme, saavel som den derpaa staaende Bygning hverken afhændes eller paa nogen Maade befestes, men skal udelukkende anvendes til det i Kjøbekontrakten fastsatte Diemed